



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 308/2021
23.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Срђана Жугића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 333/18 од 25.06.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-224/20 од 29.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2021. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Срђана Жугића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 333/18 од 25.06.2020. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-224/20 од 29.10.2020. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми ЗК 333/18 од 25.06.2020. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика. Окривљени АА, након што није опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Руми број СПК 9/17 од 18.05.2017. године већ му је узета као утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 2 месеца, за кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика утврђена му је казна затвора у трајању од 1 године, па је изречена условна осуда тако што је окривљеном утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и 11 месеци са временом проверавања од 5 година, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца. Истом пресудом окривљени су обавезани да солидарно сnose трошкове кривичног поступка и плате Основном јавном тужилаштву у Руми износ од 25.771,00 динара и суду на име паушала износ од по 6.000,00 динара и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 4.430,38 динара, а окривљени ББ је обавезан да плати трошкове кривичног поступка

суду у износу од 23.983,20 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-224/20 од 29.10.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених и пресуда Основног суда у Руми 3К 333/18 од 25.06.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених, адвокат Срђан Жугић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, с тим што из садржине захтева произилази да се пресуда побија због повреде из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац је у захтеву за заштиту законитости указао да је нижестепеним пресудама повређен закон на штету окривљених, тиме што су окривљени оглашени кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ) иако није доказано да је наступила „последица кривичног дела у виду значајнијег угрожавања спокојства грађана и тежег ремећења јавног реда и мира“. С обзиром да је за постојање кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ недовољно само да је дошло до угрожавања спокојства грађана или до ремећења јавног реда и мира, већ је неопходно да исто буде значајније, односно теже, несумњиво се по наводима браниоца, у конкретном случају не ради о кривичном делу насилничко понашање за које су окривљени оглашени кривим. Бранилац је даље у захтеву указао да код кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у односу на нанету лаку телесну повреду мора да постоји нехат, а да је у побијаним пресудама пропуштено да се наведе облик виности коме се може приписати тежа последица.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, а ставом 2. истог члана прописан

је квалификован облик који ће постојати ако је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана.

Из чињеничног описа кривичног дела датог у изреци првостепене пресуде, произилази да су окривљени АА и ББ критичном приликом у дискотеци „ВВ“, способни да схвате значај свог дела и управљају својим поступцима, поступили на следећи начин и то првоокривљени АА без икаквог повода зауставио оштећеног ГГ и ДД при изласку из локала... шаком стиснутом у песницу ударио оштећеног ЂЂ у пределу главе, након чега су првоокривљени АА, другоокривљени ББ... оштећенима задали више удараца ногама-назвученим стопалима, као средством подобним да тело тешко повреди и здравље тешко наруши и рукама стиснутим у песнице по глави и телу и то тако што су им више удараца задали у унутрашњости локала, а након што их је обезбеђење локала извело напоље, поново наставили да их ногама, назвученим стопалима ударају по глави и телу, услед чега је оштећени ДД задобио лаке телесне повреде ..., а оштећени ГГ лаке телесне повреде ..., свесни свога дела, забрањености истог и хтели његово извршење“.

Окривљени су на јавном месту, најпре у дискотеци „ВВ“ изазвали тучу, а потом и испред ње злостављали и вршили насиље према оштећенима, на описани начин, те значајније су угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир због чега и по налажењу Врховног касационог суда јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљених стичу сва битна законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, при чему су несумњиво описане радње предузели са умишљајем.

Указивања браниоца по питању непостојања описаног облика виности у односу на наступелу последицу су изношена већ у жалби на првостепену пресуду о чему је другостепени суд дао јасне разлоге и навео да су окривљени били свесни свога дела и чије извршење су хтели, те да су ово кривично дело извршили са умишљајем којим је обухваћен како основни тако и квалификовани облик овог кривичног дела. Наиме, и по налажењу овог суда, из чињенице да су оштећени лежали на поду у тренутку док су им окривљени по глави и телу задавали ударце обувеним стопалима, несумњиво произилази закључак да се радило о умишљајном поступању окривљених.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљених описаним у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због чега су оцењени као неосновани наводи из захтева да је на штету окривљених учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и да је окривљенима стављено на терет и осуђени су да су кривично дело извршили у саизвршилаштву, а да није одређено коју радњу саизвршилаштва је предузео који од извршилаца и у чему се та радња састоји, на који начин бранилац указује да је изрека побијане пресуде неразумљива односно указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Такође, бранилац је у захтеву навео да образложење првостепене пресуде не садржи ваљане разлоге о одлучним чињеницама које би поткрепиле одлуку суда, а да су дати разлози о одлучним чињеницама нејасни, што пресуду чини нејасном и неразумљивом, чиме указује на учињену повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца у овим деловима оценио као недозвољен.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**